

Hvad Aktieselskaber angaar, stilles der tre Betingelser, for at de skal kunne falde ind under dette Lovforslag. Den første er, at Aktiekapitalen er mindst 100,000 Kr., idet man har ment ikke at burde medtage smaa Aktieselskaber, ligesom man ikke medtager Folk med Indtægter under 15,000 Kroner. Naturligvis kan et mindre Aktieselskab godt have haft en meget stor Indtægt i 1914, men man synes, det er rimeligt ikke at gaa saa langt til Bunds og ikke at gøre Undersøgelsen for vanskelig. Den anden Betingelse er, at Aktieselskabets skattepligtige Indkomst udgør mindst 5 pCt. af Aktiekapitalen, idet man har ment, at dette er en rimelig Forrentning af en Aktiekapital, saa at Selskabet, naar Indtægten er under denne Størrelse, ikke berøres af denne Skat. Endelig er den tredje Betingelse, at den skattepligtige Indkomst, beregnet som Udbytte af Aktiekapitalen, overstiger Gennemsnittet af den tilsvarende Procent i de to foregaaende Aar. Hvis disse Betingelser er til Stede, skal Aktieselskabet af sin Merindtægt, det vil sige det Beløb, hvormed den skattepligtige Indtægt overstiger Gennemsnittet af de tilsvarende Indkomster i de foregaaende Skatteaar, betale Skat, men det er saaledes, at naar denne skattepligtige Indkomst udgør indtil 8 pCt. af Aktiekapitalen, betales der 8 pCt. af Merindtægten, og saaledes stigende indtil den skattepligtige Indkomst udgør 20 pCt. eller derover af Aktiekapitalen, i hvilket Tilfælde der betales 20 pCt. af Merindtægten. Jeg skal tillade mig at anføre et Par Eksempler, som meget tydeligt viser, hvorledes Forholdet bliver. Lad os tænke os et Aktieselskab, som i 1914 havde en Aktiekapital af 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men i de to foregaaende Aar kun havde en Aktiekapital af 3 Mill. Kr. Indkomsten skal altsaa sættes i Forhold til den virkelige Aktiekapital, som den var i 1914, selv naar den er forandret fra tidligere Aar. Naar vi tænker os, at den i 1914 var 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men i de to foregaaende Aar 3 Mill. Kr., og at Aktieselskabet i disse to Aar har tjent 600,000 Kr. aarlig, vil det altsaa sige, at det har haft en aarlig Indtægt af 20 pCt. af Aktiekapitalen. Naar det i 1914 har tjent 800,000 Kr., har det altsaa haft en Indtægt af 23 pCt. af Aktiekapitalen, der var 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og saa er altsaa Procenten større end Gennemsnittet af Procenterne de foregaaende Aar, og saa kommer Merindtægten med under Skattepligten. Men saa er ogsaa Merindtægten 200,000 Kr., nemlig For-

skellen mellem 800,000 og 600,000. Af denne Merindtægt betales der 20 pCt., altsaa 40,000 Kr. Hvis man tager et større Aktieselskab, f. Eks. med en Aktiekapital af 30 Mill. Kr., og antager, at det har haft i 1912 og 1913 en gennemsnitlig Indtægt af 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vil det sige, at den skattepligtige Indkomst har udgjort 11,6 pCt. af Aktiekapitalen. I 1914 har det f. Eks. tjent 4 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., altsaa 15 pCt. af Aktiekapitalen. Saa er det Tilfælde indtraadt, at der skal betales Skat af Merindtægten, som lige er 1 Mill. Kr. Af denne betales der 20 pCt., altsaa 200,000 Kr.

Nu vil man maaske sige, at det er en Skat, som rammer baade retfærdige og uretfærdige mellem hverandre. Dertil vil jeg bemærke, at det er en Skat, som skal ramme ikke blot dem, som har tjent ved Krigskonjunkturerne, for at sige det kort, men ogsaa dem, som i 1914 har haft et særlig heldigt Aar, i hvilket deres Indtægt ikke alene har været over Gennemsnittet af de foregaaende Aars Indtægt, men endog langt over den, og i hvilken deres Indtægt uventet og tilfældigt er steget meget højt. Det skal ikke være en moralsk Skat. Jeg tror overhovedet ikke meget paa moralske Skatter, der skulde ramme de uretfærdige, men det skulde være en retfærdig Skat, der ramte alle dem, for hvem Lykken har været særlig god i 1914, saa at man altsaa havde Lov og Ret til at beskatte dem særligt. Hvis man paa den anden Side vilde forsøge just at finde dem ud, man mente havde paa en lidet tiltalende Maade, maaske for nogen en forargende Maade, tjent overmaade meget i 1914 paa Grund af Verdenskrigen, vilde dette overhovedet neppe være muligt, thi hvorledes skulde man kunne foranstalte en saadan Undersøgelse, at man fandt ud, hvad af en Mands Forretningsvirksomhed eller Bedrift der i Virkeligheden skyldtes Krigskonjunkturerne, og hvad ikke, hvad der i det enkelte Køb eller Salg skyldtes Krigskonjunkturerne, og hvad ikke? Hvorledes skulde man kunne foranstalte en saa inkvisitorisk Undersøgelse efter Kildernes Renhed eller Ikke-Renhed? Hvorledes skulde dette være muligt for Ligningsmyndighederne, Sogneraad, Skatteraad og Landsoverskatteraad, og hvilken Mængde af Klager, berettigede eller uberettigede, vilde der ikke indkomme? I det man her tager de sikkert heldigt stillede og kun rammer dem, er man vis paa baade at træffe dem, der kan bære Skattebyrden, og paa at faa Pengene ind. Imidlertid kan det jo hænde,